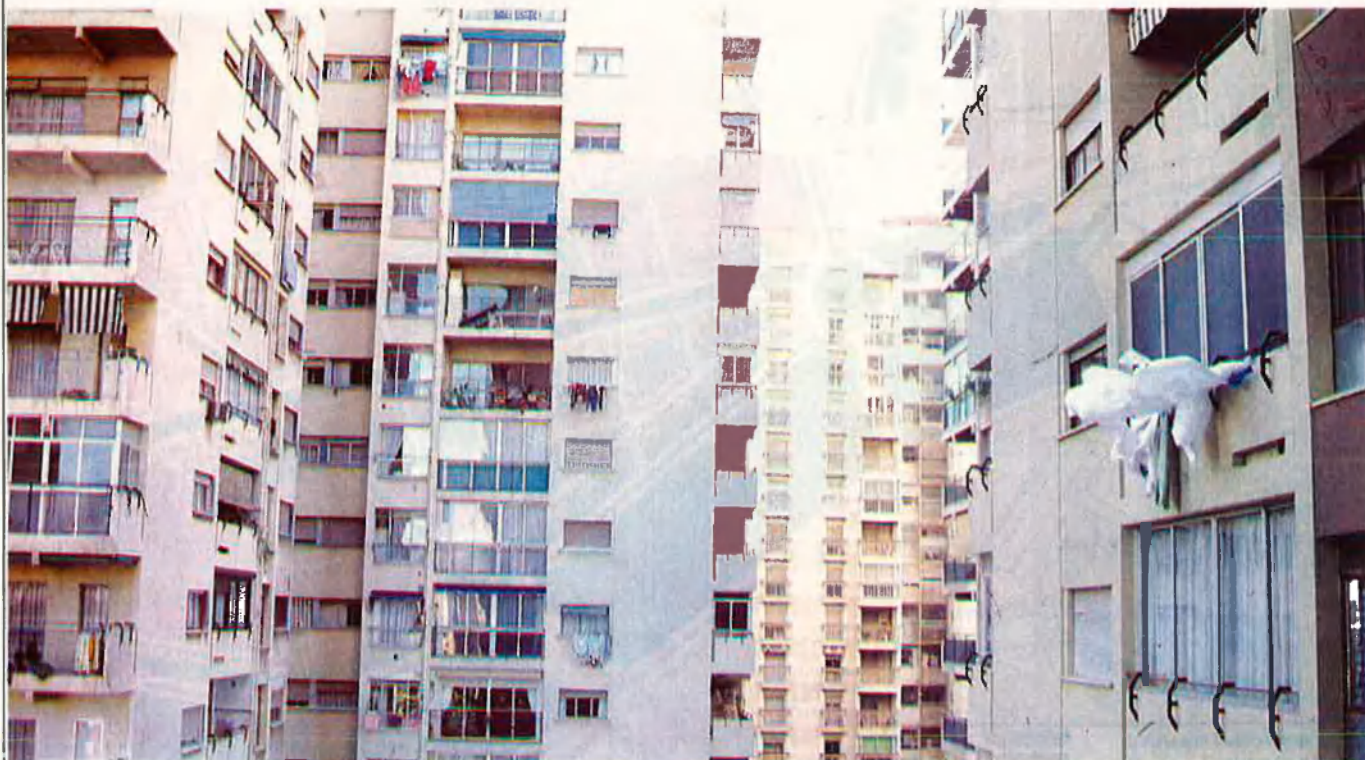

IPC: l'engany de les xifres

L'IPC –índex de preus al consum– de l'estat s'ajustarà a final de mes a la segona previsió feta per l'executiu socialista del 6'7 per cent per al 1990. El càlcul de la inflació, però, no satisfà ni la patronal, ni els sindicats, ni la banca, ni la majoria dels ciutadans.

Ciutat dormitori.

RAFA GIL

L'opinió dels habitants de l'estat sobre la situació de l'economia continua sent d'una certa desconfiança envers el futur, segons el diari d'informació econòmica *Expansión*. Sobre una mostra total de 2.000 persones, el 55 per cent dels enquestats afirma que gasta tot el que guanya, mentre que un 25 per cent reconeix que estalvia una mica. Aquesta inclinació a viure al dia –un altre cinc per cent s'endeuta i un nou per cent tira dels estalvis– es deu a l'escàs valor que s'atorga als diners a causa del creixement de la inflació.

La versió oficial de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) parla d'un IPC del

–0'12 per cent al novembre, cosa que ha situat la inflació acumulada des del gener del 1990 en un 8'3 per cent.

La segona previsió del govern socialista per al conjunt del 1990 era d'un augment del 6'7 per cent en l'IPC. Tot i el previsible augment del cost de la vida durant aquest mes de desembre, sobretot pel que fa als aliments i als béns de consum, sembla possible que la inflació final s'ajusti a les previsions tenint en compte les darreres baixades en els preus dels carburants. En les darreres referències més significatives, el desembre del 1989 l'IPC va créixer un 0'4 per cent, el mateix que

Per diferents zones geogrà-

fiques, Navarra té l'índex d'inflació interanual més elevat, amb un 7,7 per cent, seguida de Catalunya, amb el 7 per cent, mentre que al País Valencià i a les Illes els preus han pujat un 6,4 per cent. La mitjana de l'estat d'un any per a l'altre reflecteix un augment del 6,6 per cent.

UNA LLUITA CONSTANT

L'executiu socialista ha culpats diverses vegades els treballadors de provocar la inflació demanant uns augmentos de sou sempre superiors a les previsions d'inflació que fa el Ministeri d'Economia. Davant unes previsions que sovint es queden curtes –per al 1991 el govern

preveu un IPC del cinc per cent– els sindicats s'han acostumat a exigir revisions salarials com més altes millor. Tot i les repetides recomanacions de Solchaga per congelar els sous i refredar l'economia –s'evita així en part d'augmentar el dèficit de la balança comercial exterior i es modera la inflació–, el cert és que els sous ja han crescut enguany un 9,07 per cent a l'estat, segons una enquesta feta per la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials (CEOE). En aquest sentit, el seu president, José María Cuevas, va llançar fa unes setmanes la primera pedra en recomanar a les empreses que negociïn els convenis col·lectius en

La gent gasta tot el que guanya.

RAFA GIL

Inflació interanual arreu del món

País	%
Bèlgica	4,1 Nov.
França	3,6 Nov.
Alemanya	3,1 Nov.
Holanda	2,9 Oct.
Itàlia	6,5 Nov.
Japó	3,5 Oct.
Estat espanyol	6,7 Nov.
Suïssa	6,1 Nov.
Regne Unit	9,7 Nov.
Estats Units	6,3 Oct.

funció dels beneficis que s'obtinguin.

La UGT preveu per al 1991 un índex d'inflació del 7 per cent, per la qual cosa demanarà augmentos salarials de l'ordre del nou per cent per compensar qualsevol desajustament que es produeixi.

El 30 de novembre passat ja s'havien pactat més d'un milió de sous per al 1991, amb un increment mitjà del 7 per cent com a mínim. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis (CECA) considera poc creïble l'objectiu fixat per l'executiu de situar la inflació en el 5 per cent a finals del 1991, sobretot considerant que això implicaria eliminar el diferencial d'inflació amb la CE, que es calcula que serà de 2'2 punts enguany.

Francisco Valera, adjunt al Departament d'Economia del Foment del Treball, ha declarat a EL TEMPS que "la

política del govern en matèria d'estadística ha de ser creïble per evitar qualsevol tipus de conflictivitat laboral". Fonts de Comissions Obreres (CCOO) s'han mostrat crítiques, per la seva part, amb l'actual sistema de càlcul estadístic, que consideren desfasat.

Fonts autoritzades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) han assenyalat que d'aquí a uns mesos hi haurà una nova base per calcular l'IPC que substituirà la que s'usa actualment i que data del 1983. En aquest sentit, Francisco Valera ha indicat que "potser el govern tindrà preparada la nova fórmula, però no gosa posar-la en pràctica per por a les reaccions que suscitaria".

Per al director de l'Institut Català d'Estadística, Jordi Oliveras, l'enquesta industrial de l'INE és millorable, tenint en compte que no recull exactament l'evolució global que s'ha observat en els diversos mercats de productes. Per a Oliveras, "l'IPC és com és i s'ha de tenir una mica de paciència, tenint en compte que l'estadística és lenta i cara".

Fonts sindicals han assenyalat que la vigència de les estadístiques no és gaire millor a l'estranger, on els diferents IPC també han baixat el novembre, cas de Gran Bretanya i França, ambdós amb un descens del 0'2 per cent en els preus del novembre.

Frederic Rovira

Variació dels preus de productes de consum massiu (en ptes.)

Producte	Preu 1989	%	Preu actual 1991
Bombona butà 12'5 Kg.	745	10,7	825
Assegurances mèd. priv. a)	Variable	22-25	Variable
Electricitat b)	—	6-8	—
Assegurances vehicles c)	—	20	—
Cinema	500/350 (Dia espectador)		5/14,2 525/400
Vivenda d)	—	114	—
Telèfon	3'50/pas	11,4	3'90/pas
Autobús	Targeta T2/365	16,4	Targeta T2/425 e)

a) Previsions d'augment de la patronal Unespa.

b) Previsions de la patronal del sector.

c) Previsions de l'Agrupació d'Automòbils d'Unespa.

d) Augment mitjà calculat entre lloguers i compres.

e) A partir del 15 de gener del 1991.

Font: EL TEMPS. Elaboració pròpia.